

ISC
۰۱۲۲۰-۵۹۴۰۴

نخستین کنفرانس ملی

کتابخانه ملی جمهوری اسلامی ایران

چالش‌ها و راهکارهای نوین در مدیریت، حسابداری و صنعت بیمه

زمان برگزاری: ۱۴۰۲/۰۷/۲۰
MCII-conf.ir

نقش رهبری در سازمان

محمد حجتی نخودچری^a

^a دانشجوی کارشناسی ارشد مدیریت کسب و کار، گروه مدیریت بازرگانی، دانشگاه محقق اردبیلی، اردبیل.

نویسنده مسئول: محمد حجتی (mohammad.hojati1234@gmail.com)

چکیده: رهبری یکی از اصلی‌ترین عوامل موفقیت سازمان‌هاست. رهبران می‌توانند با تعیین راهبردها، مشخص کردن اهداف و هدایت تیم‌ها به سمت رسیدن به این اهداف، بهبود کارایی و موفقیت سازمان را تضمین کنند.

نقش رهبری در سازمان بسیار گسترده است. رهبران باید توانایی‌های مدیریتی، ارتباطی، تحلیلی و خلاقیت داشته باشند تا بتوانند سازمان را به بهترین شکل ممکن اداره کنند. آن‌ها باید قادر باشند تا با تشویق و تعامل با تیم، محیطی ایجاد کنند که همه اعضای تیم با انگیزه و انرژی کامل به کار خود بپردازند.

رهبری همچنین می‌تواند به عنوان نماینده سازمان در برابر جامعه نقش بسیار مهمی ایفا کند. رهبران باید با کارکنان، مشتریان و دیگر افرادی که در ارتباط با سازمان هستند، به خوبی ارتباط برقرار کنند تا بتوانند نیازهای آن‌ها را بشناسند و برای رسیدن به رضایت آن‌ها تلاش کنند. در نهایت، رهبری یکی از اصلی‌ترین عوامل تاثیرگذار بر فرهنگ سازمانی است. رهبران با خلق محیطی مثبت و حمایت کردن از ارزش‌های سازمانی، می‌توانند فرهنگی را ترویج دهند که باعث شود کارکنان با اراده و انگیزه بیشتر به کار خود بپردازند و موفقیت سازمان را به دست آورند.

کلمات کلیدی: رهبری؛ سازمان؛ نقش رهبری.

۱. مقدمه

رهبری یکی از فرایندهای اصلی سازمان محسوب می‌گردد و بهره‌وری سازمان بر شیوه‌های رهبری مدیران آن متکی است. مطالعات متعدد حاکی از آن هستند که هر سازمان برای نیل به اهداف، به شیوه‌های خاصی از رهبری و مدیریت نیاز دارد. همچنین نتایج حاصل از بررسی خصوصیات شخصی افراد حاکی از آن هست که رفتار به منش‌ها و خصلت‌های شخصیتی آنان بستگی دارد؛ لذا ویژگی‌های شخصیتی افراد، زمینه‌ساز رفتارهای آنان می‌باشد. در این میان، مدیران کارآمد، خلاق و اثربخش به دلیل ابعاد شخصیتی ویژه خود بر عملکرد سازمان تأثیر بسازی دارند. رفتارهای مدیران در محیط سازمانی بر سیر تحول، پویایی و شکوفایی سازمان تأثیر دارند و خشنودی و ناخشنودی کارکنان بستگی به رفتار مدیران آن دارد [۱].

امروزه سازمان‌ها به مسئله‌گزینش رهبران در تمام سطوح، از سرپرستی سطح اول تا بالاترین سطوح اجرایی، تأکید زیادی دارند. روانشناسان صنعتی-سازمانی به این نکته پی برده‌اند که موفقیت و شکست یک سازمان به طور گسترده به کیفیت رهبران آن وابسته است. تفاوت اساسی میان یک سازمان موفق و غیرموفق غالباً برحسب رهبری تعریف می‌شود. نیمی از موسسه‌های بازرگانی تازه تأسیس در دو سال اولیه با شکست مواجه می‌شوند و فقط یک سوم آن‌ها تا پنج سال دوام می‌آورند [۲].

در سازمان‌های دولتی مهم‌ترین و حساس‌ترین نقش‌ها را مدیران بر عهده دارند. اگر مدیران سازمان‌های دولتی بتوانند شرایطی را فراهم آورند که نیروهای بالقوه کارکنان را بالفعل کنند، به طور مسلم عملکرد این سازمان‌ها بهبود خواهد یافت [۳].